

[Grethe Fenger Møller]

Finansministeren står også over for den udfordring, der ligger i, at når man skal gennemføre den del af redegørelsen, der handler om bedre løn- og personaleforhold, må man prøve at arbejde for en større fleksibilitet, så vi kommer af med de stive lønsystemer, vi har, og får et mere fleksibelt lønsystem med puljetildelingsordninger. Jeg håber og regner med, at det er noget, der kommer ind i de kommende overenskomstforhandlinger.

Jeg mener ikke, at moderniseringsprogrammet skal ses som et forsøg på at afskaffe den offentlige sektor, men som et forsøg på at forbedre kvaliteten af den offentlige sektor, vi har, og jeg mener, at der ligger nogle gode intentioner i det, således at de forbedringer, der er tale om her, bliver til gavn både for brugerne af den offentlige sektor og for dem, der er beskæftiget i den offentlige sektor.

Fogh Rasmussen (V):

På venstres vegne vil jeg gerne takke finansministeren for redegørelsen om moderniseringsprogrammet for den statslige administration. Det er nyttigt, at folketinget på denne måde løbende kan følge udviklingen i moderniseringen af den offentlige sektor.

Redegørelsen er i hovedsagen en status over det hidtidige forløb af moderniseringerne, men det må være rigtigt, at folketingets debat også drejer sig om de videre perspektiver i moderniseringen af den offentlige sektor, de perspektiver, som er omtalt på den sidste side i redegørelsen.

For venstre er der 5 væsentlige hovedprincipper i moderniseringen af den offentlige sektor: for det første decentralisering, for det andet markedsstyring, for det tredje friere forbrugvalg, for det fjerde regelforenkling og for det femte mere fleksible løn- og ansættelsesforhold.

Vi ønsker en decentralisering af ansvar og kompetence. Det giver de ansatte et større råderum og flere udfordringer i det daglige. Det er også nemmere at opfylde brugernes behov, når beslutningerne træffes så tæt som muligt ved det personale, der har den direkte kontakt med borgerne og med virksomhederne i det daglige.

Der er allerede gennemført en del decentralisering. Som led i budgetreformen er der lavet en decentralisering af den økonomiske

styring af statsvirksomhederne, styringen af personaleforbruget er decentraliseret, der er lavet en forenkling af visse bevillingsprocedurer, der er lavet en opsparingsordning for de offentlige forvaltninger, og i finansministerens redegørelse til folketinget er det beskrevet, hvordan der lægges vægt på en decentralisering af økonomiansvar og opgaveløsning i ministerierne.

Der er altså allerede sket en del, men efter venstres opfattelse bør decentraliseringen fortsættes. I et videre perspektiv kan en række offentlige institutioner udvikles til, skal vi sige selvforvaltende økonomiske enheder med selvstændigt ansvar for institutionens økonomi. Akkurat som statsvirksomhederne er gjort mere selvstændige og er blevet forpligtet på et nettoresultat, kunne også en lang række institutioner modtage et bloktilskud og blive forpligtet på at opfylde et nettoresultat. Inden for denne økonomiske ramme kunne institutionen få frihed til at disponere, selvfølgelig under ansvar over for de mål, som politikerne har stillet op for institutionen. En sådan reform kunne også være et led i at anspore til at skaffe produktivitetsgvinster i de dele af den offentlige sektor, hvor det er muligt, nemlig ved at tillade, at en del af rationaliseringsgevinsterne kan forblive i den institution, der har skaffet dem.

Decentralisering kan også føres videre i kommunerne. Når vi har erfaringerne fra frikommuneforsøgene, bør disse danne grundlag for en landsdækkende reform, der giver kommunerne større frihed og større ansvar.

Dernæst er det vigtigt med en mere markedsorienteret styring af den offentlige sektor. Med det mener vi, at efterspørgslen i højere grad skal bestemmes, hvilke serviceydelser der skal produceres, og hvor meget der skal produceres. Der er to formål med dette: for det første at sikre brugerne størst mulig direkte indflydelse på de offentlige ydelsers omfang og de offentlige ydelsers kvalitet og for det andet at tilskynde de offentlige virksomheder og institutionerne til at tilrettelægge arbejdet bedst muligt og sikre, at ydelserne er tidssvarende, kort sagt for at sikre en løbende fornyelse af den offentlige sektor.

Der er allerede gennemført visse ændringer af finansieringsmekanismer, som indebærer mere markedsstyring; bl.a. er der indført